

6477

Enefte Beh. af Lovf. ang. Omordn. af Stamtutteriet paa Frederiks. m. m.

6478

tage Hensyn til, og vi skulle ikke have denne personlige — jeg vil ikke engang sige Uresfølelse — men Tragten efter, at kunne komme til at faa sin Billie sat igjennem; det er ikke Hensynet dertil, som maa være det Ledende ved Forhandlingerne her i Thinget eller i Rigsdagen overhovedet. »Dg naar man endelig siger: Ja, naar Landsthinget endda var gaaet hen og havde sat Afgiften til 3,000 Rd., saa kunde vi være gaaede ind derpaa, saa vil jeg dertil svare: Hvorfor satte da Folkethinget ikke de 3,000 Rd. ind sidste Gang? Hvorfor viste Folkethinget sig ikke imødekommende dengang? Det er et Slags Pruttesystem, man er kommen ind paa, og uden at jeg skal ndtale nogen Mening om, fra hvis Side et saadant System i Almindelighed er blevet anvendt ved flere Leiligheder under Rigsdagens Forhandlinger, skal jeg blot sige, hvad den foreliggende Sag angaar, at efter de Forslag, der laa for og den anbefaling, den høitærede Minister gav dem ved 3die Behandling i Folkethinget, er det Folkethinget, der først er gaaet til den yderste Grændse, og jeg kan derfor ikke finde, at man kan gjøre Landsthinget nogen Bebreidelse for, hvad det har vedtaget, efterat Folkethinget, naaget Ministerens anbefaling, ikke har villet gaa ind paa en Sum af 3,000 Rd. Nu kan man vel sige: Ja, 1,000 Rd. aarlig er ingen ringe Sum, det er tvertimod en Sum, som man maa se paa, og som man ikke saaledes maa kaste bort; men jeg maa dog sige til, at hver Dag Rigsdagens Samling varev længer koster omtrent 1,000 Rd., saa jeg tror dog ikke, at Summen har den Betydning, man mener, og naar nu dertil kommer den Anskuelse, som synes at begynde at vinde Overhaand her i Thinget, nemlig, at det dog kan være en betænkelig Sag paa een Gang at opløse det hele Stutteri, idet der dog muligens kunde komme noget Nyttigt ud af de Bestræbelser, der i de seneste Aar have været gjorte ude paa Stutteriet, saafremt de fortsættes i en Tid, — og det er jo fra flere Sider,

som ikke have været Stutteriets Venner, blevet anerkjendt, at der dog i de sidste 2—3 Aar er kommet noget Godt frem af Stutteriet ved den Naade, hvorpaa det er blevet drevet — saa maa jeg sige, at jeg finder det betænkeligt at ville drive denne Sag til det Yderste. Jeg tror, som sagt, ikke, at Hensyn til Folkethingets Ære og Honor kræver, at vi ikke nu skulde kunne gaa ind paa den Beslutning, som er vedtagen i Landsthinget og derved se en Ende paa disse evindelige Forhandlinger om Stutteriet, der have plaget Rigsdagen, saa jeg næsten sige, gjennem de 22 Aar, hvori den har bestaaet. Jeg tror, at det i det Hele ikke blot ligeover for Landsthinget, men ogsaa overfor det hele Land, vilde gjøre et godt Indtryk, om man nu, efter at der er forhandlet saameget frem og tilbage om Stutteriet, saa, at Folkethinget ved denne Behandling kunde finde sig i nogen Resignation og tage Forslaget, som det nu ligger for, og det med for en lang Tid ende Forhandlingen om denne Sag. Jeg agter derfor at stemme mod alle de stillede Vædringsforslag.

B. Solm: Jeg kan ikke negte, at det Foredrag, vi hørte af den ærede sidste Tale, overraskede mig ikke saa lidt. Det forekommer mig, at han maalte os Skjæppen temmelig fuld. Det ærede Medlem udtalte, at det Flertal, der overhovedet havde stemt for Sagens Fremme, havde gjort det i Erkjendelse af, at Stutteriet var til Gavn for Landet i Almindelighed; men jeg tror nu rigtignok, at flere af Medlemmerne i dette Flertal tydelig have udtalt, at det ikke var af denne Grund, at de stemte for Sagen, og jeg kan i alt Fald for mit Vedkommende sige, at jeg endnu vedsender mig det Standpunkt, jeg har indtaget hver Gang, jeg har stemt imod Stutteriet. Grunden, hvorfor jeg er gaaet ind paa en Overenskomst, er den, at ogsaa jeg har ønsket at faa dette Spørgsmaal ud af Verden. Naar det ærede Medlem mente, at vi brugte Pruttesystemet her i Thinget, saa vil jeg henstille,